

En campanya. 4 d'octubre del 1938.

Volguda mama:

Encara que no he rebut notícies vostres, suposo que així serà degut a que la correspondència s'hauria retrassat. No obstant penso que les meves targetes postals les hauria rebut i que per conducte del pare d'un amic nostre, que va telefonar o va parlar amb el meu germà, ha tingut noves meves.

Segueixo en aquesta vila on amb molta monotonia van transcorrent els dies. No hi ha cap diversió, ni ball, ni cinema, ni cafè, no pots, doncs, gastar ni cinc cèntims, resultant que a fi de mes podria estalviar el sou que guanyo en casi tota la setmana integritat.

Malgrat així procurem divertir-nos i ens busquem quelcom a fer per tal de passar el temps. Una tarda varem anar a collir figues, atipant-nos-en. L'altre dia amb l'ajuda de la casa on dormim anarem a cercar ametlles. El diumenge passat s'organitza un ball que no fou molt animat per manca de noies, car el poble és petit i els soldats molts; a més el de la nit va haver de suspendre per manca de llum. Junt amb en Segarra i el meu company, abir al matí, varem anar a una font molt renomada distant uns cinc o sis quilòmetres; a la tarda vaig fer una mica de bugadera rentant uns mocadors de butxaca.

Per aquí estem quasi incomunicats. No hi ha premsa i tant sols algun dia veiem un diari que porta algun, comprat a la vila propera més important; aquest diari passa de mà en mà i llegim el "parte oficial" i les notícies internacionals; aquestes, després de l'arranjament de la qüestió de Txecoslovàquia, ens han fet creure que la

nostra guerra, igual que la qüestió de l'esmentat país,
es resoldria molt aviat, causant la natural satisfacció entre
tots els companys i atrevint-se alguns a pronosticar la data
de l'acabament de la guerra. Diguim que es diu i quin
criteri hi ha per açí respecte, això.

Voldria saber en quina situació està el meu
germà, car la seva llera ha estat demanada per a fer
fortificacions. Espero que m'escriurà tot seguit, doncs desitjo
tenir notícies vostres.

Novament li poso la meua adreça per si
la tarja postal, que vaig enviar-li s'hagués perdut, es
la següent: Grup d'Intendència - Companyia de Cam-
panya - Base 6.ª - C. C. n.º 24.

Donqui records a la meua cunyada, a l'Alícia
i a la Prosita, fetons als meus germans i nevat i vostè
rebi una abraçada del seu fill, que no l'oblida

Josep Riera